

ДОШКІЛЬНА ОСВІТА

УДК 37.091.33:004.8

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.17953378>

**Цифрові платформи як інструмент модернізації освітнього процесу в
закладах дошкільної освіти України**

Паска Тарас Валерійович,

доктор філософії, асистент кафедри педагогіки та освітнього менеджменту
імені Богдана Ступарика, Карпатський національний університет імені
Василя Стефаника, м. Івано-Франківськ, Україна,
<https://orcid.org/0000-0002-4579-388X>

Кузнєцова Катерина Сергіївна,

кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології
дошкільної та спеціальної освіти, Чернівецький національний університет
імені Юрія Федьковича, м. Чернівці, Україна,
<https://orcid.org/0000-0002-9744-0840>

Подолька Наталія Сергіївна,

викладач дошкільних дисциплін, КЗ «Нікопольський фаховий
педагогічний коледж» ДОР, м. Нікополь, Україна,
<https://orcid.org/0009-0003-5885-7429>

Прийнято: 03.12.2025 | Опубліковано: 16.12.2025

***Анотація.** Актуальність дослідження зумовлена необхідністю модернізації дошкільної освіти в Україні через інтеграцію цифрових платформ, що підвищують якість, доступність та розвивальний потенціал*

освітнього процесу. **Мета статті** – розкрити функціональні можливості цифрових платформ та обґрунтувати їхню трансформаційну роль для педагогічних, комунікативних та управлінських практик у закладах дошкільної освіти. **Методи:** аналіз наукової літератури для дослідження стану проблеми; узагальнення та систематизації для представлення отриманих результатів. **Результати.** З’ясовано можливості застосування цифрових середовищ для підтримки когнітивного, мовленнєвого, соціально-емоційного розвитку, проаналізовано закономірності впливу на навчальну мотивацію та залученість вихованців. Обґрунтовано методико-організаційні засади впровадження цифрових платформ, зокрема вимоги до контенту (відповідно до віку), цифрову компетентність педагога, баланс між цифровими й традиційними видами діяльності. Проаналізовано, як цифрові платформи оптимізують документообіг, спрощують комунікацію з батьками та підтримують індивідуальні освітні траєкторії. Доведено, що цифрові інструменти істотно розширюють інструментарій вихователів, покращують моніторинг розвитку вихованця, підвищують прозорість співпраці з батьками. Встановлено, що ефективне використання платформ сприяє модернізації управлінських практик, забезпечуючи узгодженість планування та ухвалення рішень на основі даних. **Висновки.** Цифрові платформи стають важливим рушієм системних трансформацій у дошкільній освіті. Проте їхнє успішне впровадження вимагає педагогічної обґрунтованості, етичної відповідальності та забезпечення належної інфраструктури. Подальша цифровізація має ґрунтуватися на посиленій підготовці педагогів, забезпеченні цифрової рівності та пріоритеті безпеки й благополуччя здобувачів дошкільної освіти.

Ключові слова: цифрові технології, дошкільна освіта, управління освітнім процесом, педагогічна компетентність, інтерактивне навчання.

Digital platforms as a tool for modernizing the educational process in preschool educational institutions in Ukraine

Taras Paska,

PhD in Pedagogy, Assistant of the Bohdan Stuparyk Department of Pedagogy and Educational Management, Vasyl Stefanyk Carpathian National University, Ivano-Frankivsk, Ukraine, <https://orcid.org/0000-0002-4579-388X>

Kateryna Kuznietsova,

Candidate of Pedagogy, Associate Professor at the Department of Pedagogy and Psychology of Preschool Education, Yuriy Fedkovych Chernivtsi National University, Chernivtsi, Ukraine, <https://orcid.org/0000-0002-9744-0840>

Nataliia Podoliaka,

Lecturer in Preschool Disciplines, Municipal Establishment «Nikopol Professional Pedagogical College» of Dnipro Region Council, Nikopol, Ukraine, <https://orcid.org/0009-0003-5885-7429>

Abstract. *The study's relevance stems from the growing need to modernize preschool education in Ukraine by integrating digital platforms that enhance the quality, accessibility, and developmental effectiveness of the educational process. The **purpose of the article** is to reveal the functional potential of digital platforms and substantiate their role in transforming pedagogical, communicative, and managerial practices in preschool education institutions. The **methods** used are: analysis of the scientific literature to examine the current state of research on the issues addressed in the article, and generalization and systematization to present the study's results. **Results.** The potential of digital environments to support cognitive, speech, social, and emotional development is considered, and the patterns*

*of their influence on children's educational motivation and involvement are analyzed. The methodological and organizational principles for implementing digital platforms in preschool education institutions are substantiated, in particular, by age-based requirements for content, the teacher's digital competence, and the balance between digital and traditional activities. It is considered how digital platforms optimize document flow, simplify communication with parents and support individual educational trajectories in preschool institutions. It is shown that digital tools significantly expand educators' pedagogical tools, improve monitoring of child development, and increase transparency in cooperation between teachers and parents. It is also established that the effective use of platforms contributes to the modernization of management practices, ensuring more coherent planning and data-based decision-making. **Conclusions.** It is emphasized that digital platforms are becoming an essential driver of systemic transformations in preschool education, provided that their implementation is pedagogically sound, ethically responsible and supported by an appropriate digital infrastructure. Further development of digitalization in preschool institutions requires strengthening teacher training, ensuring digital equality, and prioritizing the safety and well-being of children as the main principles of technological integration.*

Keywords: digital technologies, preschool education, educational process management, pedagogical competence, interactive learning.

Постановка проблеми. Проблема інтеграції цифрових платформ в освітній процес закладів дошкільної освіти (далі – ЗДО) в Україні зумовлена необхідністю модернізації системи відповідно до актуальних соціальних, технологічних та педагогічних вимог. Перед ЗДО постає завдання забезпечити якісний розвивальний досвід для здобувачів, водночас адаптуючись до швидкого поширення цифрових інструментів, що трансформують комунікаційні, освітні та управлінські практики. Традиційні підходи вже не

відповідають очікуванням батьків, педагогів та політиків щодо гнучкості, доступності та прозорості дошкільної освіти. Водночас системну інтеграцію платформ ускладнює низка чинників: відсутність єдиної методологічної бази, нерівномірний рівень цифрової компетентності педагогів, нерівний доступ до технологій у різних регіонах, а також ризики, пов'язані з неналежним використанням цифрових ресурсів. Це створює суперечність між потенціалом цифровізації та її фактичним упровадженням у ЗДО.

Актуальність теми посилюється пріоритетами цифрової трансформації та зростанням уваги до освітніх практик, орієнтованих на виховання. Використання цифрових платформ, здатних розширити можливості навчання, персоналізувати траєкторії розвитку, покращити комунікацію з батьками та сприяти ефективному управлінню, відповідає світовим тенденціям у сфері дошкільної освіти, де цифрові екосистеми дедалі більше доповнюють традиційні педагогічні методи. Для України цілеспрямована та науково обґрунтована інтеграція таких платформ є актуальною в контексті реформ, спрямованих на підвищення якості та забезпечення рівності доступу до навчання, створення безпечного та сучасного освітнього середовища. Розв'язання цієї проблеми необхідне для перетворення дошкільної освіти на більш адаптивну, інноваційну та інклюзивну систему, здатну задовольнити потреби здобувачів у цифровому суспільстві.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасні наукові дослідження свідчать про активне впровадження цифрових технологій у ЗДО та їхній вплив на модернізацію освітнього процесу. Так, О. Волошина [1] підкреслює, що інформатизація є невіддільним складником управління інклюзивними ЗДО, забезпечуючи ефективне планування освітніх та адміністративних процесів, а також сприяючи створенню безпечного й доступного освітнього середовища для осіб з особливими освітніми потребами (ООП). В. Манчук, Т. Василюк та Р. Призванська [2] дослідили вплив мобільних застосунків на розвиток

когнітивних функцій у дітей з аутизмом. Автори довели, що цифрові інструменти сприяють покращенню уваги, пам'яті, мовленнєвих і логічних навичок, що свідчить про високий потенціал персоналізованих технологій для розвитку здобувачів з ООП. С. Мельниченко [3] аналізує методологічні принципи формування дизайн-компетентності в майбутніх педагогів під час професійної підготовки, наголошуючи на ролі цифрових платформ для розвитку критичного мислення, креативності та інших компетентностей, що забезпечують ефективну інтеграцію інновацій у педагогічну практику. О. Гевко та Н. Хом'як [4] досліджують теоретико-методологічні засади організації освітнього процесу в різних закладах освіти в кризових умовах. Вони зазначають, що цифрові технології дають змогу швидко адаптувати освітнє середовище й забезпечити безперервність освітнього процесу. І. О. Батарейна [5] обґрунтовує впровадження інноваційних технологій в освітній процес, підкреслюючи їхню роль у підвищенні ефективності педагогічної діяльності та оптимізації управлінської. Підготовку майбутніх вихователів до роботи в цифровому освітньому середовищі досліджує Т. Паска [6], акцентуючи на необхідності формування цифрової компетентності та здатності інтегрувати технології в педагогічну практику, що є важливим чинником модернізації дошкільної освіти. О. Ярошук та І. Ярошук [7] аналізують реалізацію інклюзивного підходу в дошкільній освіті. Вони зазначають, що цифрові платформи є ефективним інструментом для персоналізації навчання та підтримки вихованців із різними освітніми потребами. Л. В. Маляр, Г. М. Шикітка та Ж. І. Милян [8] аналізують застосування інноваційних підходів до впровадження ідей сталого розвитку в дошкільній та початковій освіті. Автори доводять, що цифрові технології сприяють формуванню навичок екологічної та соціальної свідомості, а також розвитку критичного й системного мислення вихованців.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Попри значну кількість досліджень, присвячених використанню цифрових платформ у дошкільній освіті, низка аспектів залишається малодослідженою. Зокрема, недостатньо системно вивчено функціональний потенціал цифрових платформ для комплексного розвитку когнітивних, соціально-емоційних компетентностей дітей раннього віку. Залишається нерозв'язаними питання методологічного обґрунтування їхнього впровадження в різних типах ЗДО, зокрема в інклюзивному освітньому середовищі. Також потребує дослідження вплив цифрових інструментів на оптимізацію управлінських та комунікативних процесів між педагогами, батьками та здобувачами. Не повністю розкрито аспекти персоналізації освітніх траєкторій та адаптивності цифрових середовищ до індивідуальних потреб вихованців. Саме вивченню цих проблем присвячено статтю, де комплексно проаналізовано роль цифрових платформ у модернізації освітнього процесу та формуванні ефективного цифрового освітнього середовища.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою дослідження є аналіз функціонального потенціалу цифрових платформ та обґрунтування їхньої ролі в трансформації педагогічних, комунікативних та управлінських практик у ЗДО.

Відповідно до мети, було визначено такі завдання: проаналізувати види цифрових платформ, їхні функціональні можливості в контексті дошкільної освіти, з'ясувати зміни в педагогічній, комунікативній та управлінській діяльності, зумовлені впровадженням цифрових інструментів, а також обґрунтувати умови ефективного та безпечного використання цифрових платформ у ЗДО.

Виклад основного матеріалу дослідження. Теоретико-методологічні засади використання цифрових платформ у дошкільній освіті в Україні ґрунтуються на сучасних педагогічних парадигмах, нормативно-правовій базі

та соціальному запиті на якісну цифровізацію дошкільної освіти. У сучасному науковому дискурсі поняття «цифрова платформа» та «цифрове освітнє середовище» розглядаються як взаємопов'язані, проте не тотожні. Поняття «цифрова платформа» трактується як багатофункціональна технологічна екосистема, яка забезпечує комунікацію, надання контенту, моніторинг та взаємодію між педагогами, вихованцями та їхніми батьками. У дошкільній освіті цифрова платформа не обмежується лише розповсюдженням контенту, а й охоплює інструменти для ігрового навчання, відстеження розвитку дитини та створення індивідуальних освітніх траєкторій. У ширшому розумінні поняття «цифрове освітнє середовище» охоплює не лише платформи, а й увесь комплекс цифрових інструментів, ресурсів та організаційних умов, що забезпечують інтеграцію технологій в освітній процес ЗДО відповідно до вимог розвитку, безпеки та етичності [8].

Формування та функціонування освітніх просторів регламентується низкою українських нормативно-правових та програмних документів, які визначають цифрову трансформацію як стратегічний пріоритет освітньої системи. Серед основних документів варто назвати Закони України «Про освіту» [9] та «Про дошкільну освіту» [10], які акцентують на важливості цифрової компетентності педагогів та доступності цифрових ресурсів, а також Концепцію Нової української школи [11] та Стратегію цифрової трансформації освіти [12], які визначають вимоги до безпечної цифрової взаємодії та застосування ІКТ у роботі зі здобувачами дошкільного віку. Ці державні документи передбачають інформаційну безпеку, захист персональних даних вихованців та розвиток цифрової інклюзії, що створює методологічно обґрунтовану та законодавчо сумісну основу для інтеграції технологій у ЗДО.

Упровадження цифрових платформ у ЗДО має відповідати усталеним психолого-педагогічним принципам, які визначають пріоритетність вікових

особливостей, когнітивного розвитку, емоційного стану та потреб вихованця в соціалізації. Цифрові інструменти мають сприяти ігровому навчанню як провідному виду діяльності в дошкільному віці й застосовуватися для стимулювання уваги, комунікації та досліджень, а не зводитися до пасивного споглядання. Вікова психологія надає рекомендації щодо регламентації часу перебування дітей перед екраном, структурування цифрової діяльності та забезпечення того, що технології доповнюють, а не замінюють сенсорний, руховий та міжособистісний досвід. Педагогічні підходи, зокрема конструктивізм, навчання на основі діяльності та «риштування», вказують на необхідність інтерактивних цифрових ресурсів, які дають змогу здобувачам експериментувати, розв'язувати проблеми та отримувати своєчасний зворотний зв'язок під наглядом компетентного фахівця. Водночас принципи інклюзивної освіти вимагають адаптації цифрових платформ до розвитку вихованців із різними потребами та забезпечення альтернативних способів вираження та взаємодії [13].

Чинником, що визначає ефективність цифрової трансформації дошкільної освіти, є рівень цифрової компетентності вихователів. Педагогам потрібні не лише технічні навички, а й методологічна, психологічна та етична готовність до свідомого й цілеспрямованого застосування цифрових інструментів. Цифрова компетентність охоплює вміння добирати цифрові ресурси відповідно до віку, розробляти змішані навчальні практики, гарантувати безпеку вихованців в інтернеті, співпрацювати з батьками через цифрові канали комунікації й критично оцінювати вплив технологій на розвиток дитини. Заклади з підготовки педагогів та програми професійного розвитку дедалі частіше акцентують на цифрових навичках як на обов'язковому компоненті сучасної дошкільної педагогіки. Таким чином, якість цифрової трансформації безпосередньо залежить від здатності педагога

інтегрувати цифрові платформи в цілісну педагогічну практику, що поважає дитинство як унікальний етап розвитку [14, с. 308–310].

Типологія та функціональні можливості цифрових платформ у дошкільній освіті відображають стрімке розширення технологічних рішень, спрямованих на підтримку комунікації, навчання та розвитку здобувачів у ЗДО. В Україні цифрові платформи можна класифікувати за їхнім основним призначенням та структурою, що дає змогу педагогам обирати інструменти, які відповідають цілям розвитку та потребам закладу. Комунікаційні платформи зосереджені на забезпеченні оперативного обміну інформацією між вихователями та батьками, даючи змогу координувати розпорядок дня, обмінюватися оголошеннями та фіксувати досягнення. Освітні платформи акцентують на структурованій освітній діяльності, надаючи вихованцям спеціалізований цифровий контент, зокрема інтерактивні завдання, анімаційні уроки та розвивальні ігри. Інтегровані цифрові освітні середовища поєднують комунікацію, навчальні ресурси, аналітику та інструменти оцінювання здобувачів в єдиній системі, що дає змогу ЗДО керувати як педагогічними, так і адміністративними процесами. Не менш важливим є впровадження спеціалізованих інструментів для взаємодії з батьками, які сприяють спільній освітній діяльності вдома та забезпечують активніше залучення сім'ї до формування індивідуальної освітньої траєкторії дитини.

Функціональні можливості цих платформ істотно варіюються залежно від їхнього призначення та освітньої спрямованості. Сучасні системи пропонують інструменти для цифрового документообігу, що дає змогу педагогам вести портфоліо розвитку, фіксувати спостереження та створювати звіти про прогрес. Цифрові ігри є важливим компонентом дошкільних платформ, які пропонують інтерактивні сценарії, що сприяють когнітивному, соціально-емоційному розвитку через гру. Мультимедійні ресурси (відео, анімації, аудіоісторії та інтерактивні ілюстрації) забезпечують

мультисенсорний навчальний досвід, що посилює увагу, розуміння та уяву. Зростає категорія спеціалізованих інструментів, спрямованих на розвиток мовлення (артикуляційні вправи, фонетичні ігри, технології звукового зворотного зв'язку), тоді як інші підтримують логічне мислення (головоломки, завдання на класифікацію, вправи на встановлення послідовності, віртуальні маніпулятиви). Набувають поширення цифрові ресурси, спрямовані на соціально-емоційний розвиток, що поєднують сторітелінг, цифровий ляльковий театр та керовану рефлексію. Вони допомагають вихованцям визначати та виражати емоції. Ці функції розширюють діапазон педагогічних стратегій, доступних для педагогів, і дають змогу забезпечити диверсифікований, цікавий освітній досвід [15].

Головною перевагою сучасних платформ є їхня здатність до персоналізації та побудови адаптивних освітніх траєкторій. У багатьох системах інтегровані алгоритми регулюють складність завдань залежно від успішності дитини, пропонують індивідуальні рекомендації щодо подальшої діяльності та дають змогу педагогам налаштовувати послідовність навчання відповідно до потреб розвитку. Цей інноваційний елемент гарантує відповідність цифрового навчання рівню розвитку вихованця, запобігаючи когнітивному перевантаженню та підтримуючи поступове набуття навичок. Персоналізовані навчальні стратегії також сприяють визначенню сфер, що потребують додаткової уваги, та забезпеченню цілеспрямованих втручань, які покращують результати навчання (за умови збереження мотивації та емоційного комфорту дитини).

В Україні набули поширення різні платформи та цифрові сервіси, що відображають як світові тенденції, так і національні особливості. Педагоги часто використовують такі сервіси, як ClassDojo [16, с. 150] для комунікації та відстеження поведінки, Viber та Google Classroom (адаптовані для спілкування з батьками) для організації щоденної взаємодії, а також українські платформи,

такі як «Мій клас» та «Всеосвіта» для доступу до цифрових матеріалів, придатних для дошкільного навчання. Інструменти на кшталт Lingokids, застосунки в стилі Монтесорі та інтерактивні сюжетні платформи часто використовуються для підтримки мовних, логічних та соціально-емоційних навичок. Різноманіття цих платформ свідчить про їхню динамічну інтеграцію в щоденну практику ЗДО.

У табл. 1 наведено узагальнену класифікаційну таблицю, що відображає основні типи платформ та їхні основні функції.

Таблиця 1

Характеристика цифрових платформ, що використовуються в дошкільній освіті

Тип цифрової платформи	Основне призначення	Функціональні можливості	Приклади
Комунікаційні платформи	Координація між вихователями та батьками	Обмін повідомленнями, оголошеннями, фотографіями, щоденне оновлення розкладу	Viber, ClassDojo
Освітні платформи	Структуровані навчальні та розвивальні завдання	Цифрові ігри, мультимедійні уроки, вікторини, мовленнєві та логічні вправи	Lingokids, LearningApps
Інтегровані освітні середовища	Поєднання педагогічних та адміністративних функцій	Документація, аналітика, відстеження прогресу, адаптивні завдання	Всеосвіта, МійКлас
Інструменти для взаємодії з батьками	Підтримка домашнього навчання	Спільна діяльність, моніторинг прогресу, рекомендації	Google Classroom (для батьків), застосунки Storytelling

Джерело: узагальнено авторами на основі [15–17]

Таким чином, система цифрових платформ у дошкільній освіті є комплексним явищем, що охоплює широкий спектр рішень, які характеризуються різною структурою, функціональними можливостями та педагогічною спрямованістю. Їхнє ефективне впровадження вимагає виваженого добору, що ґрунтується на освітніх цілях, потребах розвитку вихованців та загальної цифрової стратегії ЗДО.

Вплив цифрових платформ на модернізацію освітнього процесу в дошкільній освіті є значним і багатограним, оскільки ЗДО активно застосовують технологічні інструменти для покращення результатів розвитку, удосконалення педагогічних практик та оптимізації організаційних процесів. Цифрові платформи сприяють покращенню когнітивного, мовленнєвого, соціально-емоційного розвитку вихованців. Це досягається завдяки розширенню доступу до інтерактивного контенту, забезпеченню безперервності навчання та створенню різних форм взаємодії, які відповідають індивідуальним ритмам розвитку. На інституційному рівні платформи підвищують якість освітнього процесу, підтримуючи планування на основі даних, спрощуючи облік прогресу вихованців та сприяючи узгодженому впровадженню освітніх програм. Для керівників закладів освіти цифрові середовища оптимізують управлінські практики завдяки автоматизованій звітності, централізованому зберіганню інформації та ефективній координації освітньої діяльності [18, с. 180].

Упровадження цифрових платформ також змінило характер взаємодії між вихователями, вихованцями та батьками. Вихователі отримують нові можливості для розроблення мультимодальних навчальних програм, моніторингу розвитку в режимі реального часу та оперативної комунікації з родинами. Вихованці перетворюються з пасивних отримувачів інформації на активних учасників, які залучаються до інтерактивних історій, розвивальних ігор та візуально-сенсорних завдань. Батьки активніше залучаються до освітнього процесу, регулярно отримуючи інформацію, беручи участь у спільних заходах та зміцнюючи зв'язок між закладом і родиною. Така тріадна модель співпраці (педагог, вихованець, батьки) формує прозоре й сприятливе освітнє середовище, що сприяє якісній модернізації дошкільної освіти загалом.

Попри безперечні переваги, використання цифрових платформ має низку обмежень, як для педагогів, так і для здобувачів. Надмірна залежність від цифрових інструментів може призвести до зменшення сенсорного, моторного та реального соціального досвіду, необхідного для дітей дошкільного віку. Деякі платформи недостатньо адаптовані для них, пропонуючи надто складний контент або неузгоджений зі стандартами розвитку. На якість упровадження сучасних платформ в освітній процес впливає рівень цифрової компетентності педагогів, який нині вкрай нерівномірний [19, с. 24]. Також не всі заклади мають стабільний доступ до інтернету або достатню кількість пристроїв для забезпечення рівноправної взаємодії. Ці чинники підкреслюють необхідність збалансованої, педагогічно обґрунтованої інтеграції, а не надмірного технологічного перенасичення.

З розвитком цифрової трансформації проблеми цифрової рівності, безпеки та етичного застосування технологій стають основними проблемами. Нерівність у доступі до платформ, особливо в сільських громадах або громадах із низьким рівнем доходів, посилює проблему їхнього активного впровадження. Питання безпеки стосуються захисту персональних даних вихованців, безпечної цифрової поведінки та належної фільтрації контенту. Етичні проблеми стосуються регулювання часу перебування перед екраном, забезпечення емоційного благополуччя здобувачів та свідомого уникнення цифрових інструментів, що сприяють пасивному споживанню чи комерціалізації. Розв'язання цих проблем вимагає розроблення чіткої інституційної політики, дотримання національних рамок цифрової безпеки та постійного професійного розвитку освітян.

У табл. 2 узагальнено впливи цифрових платформ на основні аспекти трансформації дошкільної освіти.

Таблиця 2

Вплив цифрових платформ на модернізацію дошкільної освіти

Вимір модернізації	Позитивні впливи	Потенційні обмеження	Аспекти для покращення
Якість освітнього процесу	Більше інтерактивного навчання, зворотний зв'язок у режимі реального часу, диверсифіковані види діяльності	Ризик заміни практичного досвіду	Баланс цифрових і традиційних методів
Розвиток дитини	Підвищена мотивація, когнітивна стимуляція, індивідуальний темп навчання	Перевантаження екрана, змінна якість контенту	Відповідний віку цифровий дизайн
Взаємодія вихователів – батьки – вихованці	Підвищення прозорості, посилення комунікації, спільне залучення	Нерівномірність цифрової грамотності серед батьків	Чіткі настанови та доступні інструменти
Практики управління	Ефективне ведення документації, спрощене адміністрування, планування на основі даних	Залежність від надійності інфраструктури	Інвестиції в цифрову інфраструктуру
Рівність і безпека	Потенціал для інклюзивного доступу до ресурсів	Цифровий розрив, проблеми конфіденційності даних	Стандарти безпеки та ініціативи щодо рівного доступу

Джерело: узагальнено авторами на основі [18–20]

Перспективи подальшої цифрової трансформації дошкільної освіти в Україні передбачають розроблення більш адаптивних, орієнтованих на дошкільний вік платформ, інтеграцію інструментів на основі штучного інтелекту для оцінки розвитку та розширення інклюзивних цифрових рішень для вихованців із різними потребами. Акцент на підготовці вихователів, етичному управлінні та сталих технологічних інвестиціях гарантує, що цифрова трансформація буде підтримувати й посилювати, а не замінюватиме основоположні принципи дошкільної освіти.

Висновки. Аналіз функціонального потенціалу цифрових платформ у ЗДО України дав змогу встановити, що їхнє впровадження сприяє модернізації освітнього процесу, підвищує мотивацію та зацікавленість вихованців, а також створює можливості для персоналізації навчання та розвитку когнітивних,

мовленнєвих, логічних і соціально-емоційних компетентностей. Цифрові інструменти оптимізують комунікацію між педагогами, батьками та вихованцями, підвищуючи прозорість освітнього процесу та ефективність управлінських практик. Це досягається завдяки зручним засобам документообігу, моніторингу прогресу та організації освітнього середовища. Водночас дослідження виявило низку обмежень, пов'язаних із недостатньою цифровою компетентністю педагогів, ризиками інформаційної безпеки та нерівним доступом до технологій. Це вимагає системного підходу до підготовки кадрів та створення безпечної й доступної цифрової інфраструктури.

Встановлено, що цифрові платформи є ефективним інструментом трансформації дошкільної освіти, здатним поєднувати традиційні методи навчання з інноваційними цифровими ресурсами. Це забезпечує гармонійний розвиток вихованця та підвищення якості освітніх послуг. Упровадження цифрових технологій сприяє формуванню компетентностей педагогів у сфері використання інформаційно-комунікаційних ресурсів, стимулює активну участь батьків в освітньому процесі та сприяє створенню інтегрованого освітнього середовища, орієнтованого на потреби кожного вихованця. Перспективи подальших наукових досліджень пов'язані з вивченням адаптивних технологій навчання, оцінкою ефективності інноваційних цифрових сервісів та аналізом їхнього впливу на розвиток вихованців у різних соціокультурних контекстах.

Список використаних джерел

1. Волошина О. Інформатизація як невід'ємна складова менеджменту інклюзивного закладу дошкільної освіти. *Освіта осіб з особливими потребами: шляхи розбудови*. 2024. № 1 (24). С. 49–61. DOI: <https://doi.org/10.33189/epsn.v1i24.239>.

2. Манчук В., Василюк Т., Призванська Р. The influence of using mobile applications on the development of cognitive functions in children with autism. *Наукові інновації та передові технології*. 2025. № 5 (45). С. 1860–1873. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-5\(45\)-1860-1873](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2025-5(45)-1860-1873).

3. Мельниченко С. Г. Methodological principles of developing design thinking in future educators during professional training process. *Забезпечення якості вищої освіти: проблеми та перспективи розвитку: матеріали VII Всеукр. наук.-метод. конф..* Одеса: ОНЕУ, 2024. С. 163–165. URL: <https://dspace.ksaeu.kherson.ua/handle/123456789/9356?show=full> (дата звернення: 08.10.2025).

4. Гевко О., Хом'як Н. Теоретико-методологічні засади організації освітнього процесу у закладах дошкільної, загальної середньої та вищої освіти України в кризових умовах. *Молодь і ринок*. 2025. № 9 (241). С. 140–144. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2025.342287>.

5. Батарейна І. О. Впровадження інноваційних технологій в освітній процес. *Педагогічна інноватика: сучасність та перспективи*. 2025. № 8. С. 31–35. DOI: <https://doi.org/10.32782/ped-uzhnu/2025-8-4>.

6. Паска Т. Цифрові технології в системі підготовки майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти до роботи в цифровому освітньому середовищі. *Науковий вісник Вінницької академії безперервної освіти. Серія: Педагогіка. Психологія*. 2025. № 8. С. 181–189. DOI: <https://doi.org/10.32782/academ-ped.psyh-2025-2.24>.

7. Ярощук О., Ярощук І. Реалізація інклюзивного підходу в дошкільній освіті: проблеми і шляхи вирішення. *Освіта. Інноватика. Практика*. 2025. № 13 (7). С. 162–171. DOI: <https://doi.org/10.31110/2616-650X-vol13i7-022>.

8. Маляр Л. В., Шикітка Г. М., Милян Ж. І. Використання інноваційних підходів до впровадження ідей сталого розвитку в дошкільній та початковій

освіті. *Педагогічна Академія: наукові записки*. 2025. № 14. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14623675>.

9. Про освіту: Закон України від 05.09.2017 р. № 2145-VIII. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text> (дата звернення: 08.10.2025).

10. Про дошкільну освіту: Закон України 06.06.2024 р. № 3788-IX. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3788-20#Text> (дата звернення: 08.10.2025).

11. Про схвалення Концепції реалізації державної політики у сфері реформування загальної середньої освіти «Нова українська школа» на період до 2029 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/988-2016-p#Text> (дата звернення: 08.10.2025).

12. Цифрова трансформація освіти і науки. *Міністерство освіти і науки України*. URL: <https://mon.gov.ua/tag/tsifrova-transformatsiya-osviti-i-nauki?&tag=tsifrova-transformatsiya-osviti-i-nauki> (дата звернення: 08.10.2025).

13. Петришин Л. Й., Почуєва О. О., Лемещук М. А., Звоздецька В. Г. Проблеми та перспективи цифрової трансформації освіти: психолого-педагогічний аспект. *Академічні візії*. 2023. № 17. DOI: <http://dx.doi.org/10.5281/zenodo.7695844>.

14. Іванова В. В., Граб О. Цифрові технології як інструмент розвитку професійної ІК-компетентності вихователя закладу дошкільної освіти: Міждисциплінарні виміри інновацій: від теорії до практики соціально-економічного розвитку: колективна монографія. Мукачево: МДУ, 2025. С. 306–319. URL: <http://dspace.msu.edu.ua:8080/jspui/handle/123456789/13063> (дата звернення: 08.10.2025).

15. Гончаренко А. М., Дятленко Н. М. Використання інформаційних технологій у формуванні базових компетентностей у дошкільній освіті

України. *Педагогічна Академія: наукові записки*. 2025. № 18. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.15333984>.

16. Шишак А., Чайка В., Чикурова О. Гейміфікація мистецької діяльності дошкільників та молодших школярів: сутність і практична реалізація. *Освіта. Інноватика. Практика*. 2025. № 13 (7). С. 145–153. DOI: <https://doi.org/10.31110/2616-650X-vol13i7-020>.

17. Пальчук О. Освіта як один з найважливіших факторів післявоєнного розвитку України: проблеми та виклики. *International Science Journal of Management, Economics & Finance*. 2024. № 3 (6). С. 1–22. DOI: <https://doi.org/10.46299/j.isjmef.20240306.01>.

18. Фамілярська Л. Л. Інтеграція цифрових технологій в освітнє середовище закладу дошкільної освіти. *Відкрите освітнє Е-середовище сучасного університету*. 2021. № 11. С. 174–183. DOI: <https://doi.org/10.28925/2414-0325.2021.1115>.

19. Вашак О. О., Павленко О. С. Педагогічні умови цифровізації освітнього процесу в закладах дошкільної освіти. *Імідж сучасного педагога*. 2025. № 2 (221). С. 21–26. DOI: [https://doi.org/10.33272/2522-9729-2025-2\(221\)-21-26](https://doi.org/10.33272/2522-9729-2025-2(221)-21-26).

20. Білик Л. В., Призванська Р. А., Чопик Л. І. Особливості підходів до комплексної реабілітації осіб з особливими потребами. *Наукові інновації та передові технології*. 2023. № 14 (28). С. 880–888. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-14\(28\)-880-888](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-14(28)-880-888).